

# AZƏRBAYCAN XALQINDA MÜNASİBƏTLƏRİN NİZAMLANMASINA BAXIŞ

Şirin Bünyadova  
Bakı Dövlət Universiteti "Arxeologiya və Etnoqrafiya" kafedrasının professoru,  
tarix üzrə elmlər doktoru  
E-mail: Shirin\_bunyad@mail.ru

B u maqaladə hər bir xalqın tarixində mövcud olmuş münasibatlar sisteminin hansı müstəvidə qurulduğu, nizamlanma xüsusiyyətləri barədə söhbət açılır. Digər ərazilərdə olduğu kimi, Azərbaycanda yaşayan xalqlar arasında da tarixən formalaşan bir sıra münasibatların cəmiyyət hayatındə mühüm rolü və əhəmiyyəti danılmazdır. Burada onların, sadəcə, mahiyyətinə nəzər salmaq, varlığı barədə duyurmaq əsas qayamızı təşkil edir.

Xalq haqqında düşüncələr qədim zamanlardan bəri maraq dairəsinə daxil olan məsələ kimi formalaşmışdır. Elmi ədəbiyyatda etnos kimi damğasını vuran xalq anlayışı mahiyyəti etibarilə özündə bir sıra məqamları vəhdət şəklində birləşdirir. Azərbaycanda etnoqrafiya elminin hərtərəflə inkişaf etdirilməsi alimlərimizin ən ümddə vəzifələrləndən biridir. Ənənələrimizin daşıyıcısı olan xalqımızın mədəni irlisinin, tarixi yaddaşının, məişət və mədəniyyətinin ətraflı şəkildə öyrənilməsi bir məqsəd olaraq daim qarşımızda durur. Bu istiqamətdə davamlı araşdırmalarda tarixən mövcud olmuş və cəmiyyət həyatının vacib sahəsini özündə ehtiva edən bir sıra institutlar elmi baxımdan mühüm əhəmiyyət kəsb edir və böyük maraq doğurur. Onların qədim köklərə malikliyi və ortaq mədəniyyətin daşıyıcıları olan əksər xalqlarda tarixən mövcudluğu bir reallıqdır. Aydın məsələdir ki, belə institutlar insanlar arasında müəyyən münasibatlar müstəvisində reallaşırırdı və cəmiyyətin inkişaf səviyyəsi ilə sıx surətdə bağlı idi.

Bildiyimiz kimi, elmi ədəbiyyatda münasibət kəlməsi müxtəlif mənə çalarları kəsb etməkdədir. Burada müxtəlif anlayışların mövcudluğunu qeyd edə bilərik ki, onlar da elmi ədəbiyyatda istehsal, əmək, siyasi və digər münasibatlar forması kimi qəbul olunub. Bizi düşündürən əsas məsələ isə cəmiyyət daxilində tarixən yaranıb zamanla təkmilləşən, insanlar arasında qurulan qarşılıqlı münasibatlardır ki, etnoqrafiq nöqtəyi-nazərdən indiyadək yetərinə və hərtərəflə araşdırılmadığı üçün aktuelləq təşkil edir. Münasibatlar dedikdə, insanlar arasında qarşılıqlı razılışdırılmış, xoşməramlılığa söyklənən və onların bu işə şüurlu şəkildə qoşulduğu zəruri əlaqələr, bərabərlik əsasında formalaşan müəyyən birlik nəzərdə tutulur.

Əlbəttə, araşdırılan bu problem məsələnin bir xüsusiyyəti vardır ki, onunla nəinki etnoqrafiya, eyni zamanda, fəlsəfə, sosiologiya, kul-

turologiya və s. elmlər sahəsində çalışan alımlar də məşğuldurlar. Vurğulamaq yerinə düşər ki, etnoqrafiq baxımdan münasibatların araşdırılması məsələsi xalqımızın qədimlərdən üzü bəri gələn adat və ənənələri zəminində müäyyənləşir, mahz onların diktəsi ilə reallaşırırdı. O, cəmiyyətin ümumi dəyərləri daxilində formalaşan bir sistemdir. Yəni "mürəkkəb, özünü tənzimlayan sistem olan cəmiyyət onu təşkil edən insanların və digər sosial vahidlərin (ailənin, sosial, peşə qruplarının, etnik, milli, sinfi, siyasi və s.) birgə fəaliyyət sahəsidir" (1, 31). Bu xüsusiyyətlər bir-birlə vəhdətdədir. Malum olduğu kimi, "sözün ciddi manasında cəmiyyətdə yaşayan və fəaliyyət göstərən hər insan sosial bir dünyadır. Onun özünəməxsus sosial, əxlaqi, estetik, siyasi, intellektual və s. keyfiyyətləri var ki, bunlar da həmin insanın məqsədinin, bu məqsədə cətəməq üçün seçilən vasitələrin, fəaliyyət növü və mexanizminin təyinəcidi amilləridir" (1, 31). Doğrudan da, bu keyfiyyətlərin vəhdətdə nəzərə alınması əsas şərtidir.

Bütün dövrlər üçün xarakterik xüsusiyyət kəsb edən yeganə məzmun odur ki, insanlar arasında formalaşan əlaqələr qarşılıqlı fəaliyyət məcrasına yönəlmüşdür. Bu fəaliyyətdə əhəmiyyət kəsb edən məsələ niyyət, istək, arzu hesab olunur. Qəbul edilən əsas məyar, ölçü isə, heç şübhəsiz, zamanın doğurduğu və minilliliklər boyu yaşatdığı özünəməxsus adat və ənənələrdir. Burada başlıca qüvvə isə, aydın məsələdir ki, həyat fəaliyyətlərini birlikdə yürütməyə səy



gösterən insanların özələridir.

Azərbaycanda etnoqrafik baxımdan əhəmiyyət kəsb edən və varlığını bu gün də sürdürən institutlar – ağbirçaklıq, aqsaaqqallıq, qayyumlulq, dostluq, qonşuluq, kirvalık və s. müəyyən münasibətlər müstəvisində qurulub. Belə münasibətlərin olması nəinki ayrı-ayrı ailələr, hətta cəmiyyətin özü daxilində stabilliyə, himayədarlıq, sabitliyə, mühafizakarlıqla gətirib çıxarmışdır. R.Quliyev haqlı olaraq qeyd edir ki, "münasibət adamları məhz toplu halında birləşdirən sabit elementdir" (2, 83). Daşıdığı funksiya etibarılı münasibətlər insanlar arasında qarşılıqlı təsirətə vasitəsidir. O, cəmiyyət hayatının əhəmiyyətli hissəsini təşkil edir; onun varlığının qorunub saxlanılması sabitlaşmış ənənəyə çevrilir.

Yerinə yetirilməsi zəruri sayılan vacib vazifələr qarşısında mətanət və düzümlülük nümayiş etdirmək bütün dövrlərdə tərəflər arasında müümüm şərtlərdən sayılır. Bununla yanaşı, münasibətləri saxlayıb davam etdirmək əzmi xalq arasında o qədər güclüdür ki, onun qorunması nəsillərə həvalə edilir. Bəlli olur ki, belə əlaqələr məhz cəmiyyətin bilavasita özü tərəfindən müəyyən istiqamətə yonulmalıdır.

Araşdırma deməyə əsas verir ki, insan toplumu müəyyən əlaqələrin yaranmasında, qorunub saxlanması və gələcək nəsillərə ötürülməsində çox maraqlıdır. Çünkü cəmiyyət üzvləri bir-birindən üzvü surətdə asılıdır və mənəvi tellərlə bağlıdır. Eyni zamanda, onların istər-istəməz cəmiyyət, yaşadıqları toplumla hesablaşması da bir gerçəklilikdir. Bu və ya digər münasibətlər, təbii ki, insanları davranış etibarılı müəyyən qalibə salır. Münasibətlər ona ehtiyac duyulduğu müddətə həmin çərçivədə davam edir. Qıraq obyekti olmaq və cəmiyyətdən kanarlaşdırılmaq qorxusu psixoloji baxımdan insanları bu və ya digər məsələdə davranışlarını nizamlaşdırmaq məcburiyyəti qarşısında qoyur. İstər-istəməz, əlaqələrdən bəhs edərkən tarixi reallıq, obyektiv gerçəklilik, real şəraitin doğruduğu mühit, yəni zaman və məkan nəzərə alınmalıdır.

Bildirməliyik ki, münasibətlər müəyyən mənəndə cəmiyyətin daxili birliyinin əsrlər boyunca qorunmasına xidmət göstərmüşdür. Cəmiyyət özü bir sistemdir. Daxılində müxtəlif münasibətlərin quşulması onun sabitliyinin təminatına çevirilir. Burada, heç şübhəsiz, keçilən müəyyən mərhələlər də vurğulanmalıdır. Söyügedən ardıcılılıq özünü bu şəkildə bürüza verir:

1. Vazifənin dəqiq müəyyənələşdirilmesi;
2. Ona sərf olunan əmək;
3. Etimadın doğruludulması.

Nəsillar galib keçə də, münasibətlər təmel mahiyyətini qorumaqla indiyadak yaşayır. Belə ki, insanların qarşılıqlı əlaqələrinin zamana uyğunlaşması, eyni əhəngla davam etməsi, bəzilərinin isə tarix səhnəsində silinib getməsi labüb təbii proses kimi qəbul olunmalıdır. Cəmiyyətdən vəhdəti mühafizə baxımdan aqsaaqqallıq, ağbirçaklıq, qayyumlulq, dostluq, qonşuluq kimi zəruri institutlar tarixin müümüm əhəmiyyət kəsb etmişdir və indi də yaşamaqdadır.

Münasibətlər galəcəkda adat hüququnun formallaşmasına və sonralar yeni dövlət qanunlarının yazılımasına bilavasita təkan vermiş vasitədir. Bu bir həqiqətdir ki, yeni qanunlar yazıklärən insanların zehniyyətinə hopmuş psixoloji amillər və cəmiyyətdə əsrlərcə

kök salmış adat və ənənələr əsas meyar kimi götürülür. H.Quliyev haqlı olaraq ənənənin əsas vazifəsinin davranış nümunələrinin ərsən ötürülməsi ilə bağlılığını qeyd edir (3, 7). Davranış tərzi, heç şübhəsiz, insanların həyatında onun kimliyini müəyyənəlaşdırır təsdiq edən vasitədir. L.Qumilyov etnik xarakteristikənin müəyyən olunmasında davranış tərzinin əhəmiyyət kəsb etdiyini göstərmişdir (7, 12). Mentalitə uygın davranış sərgiləmək istər-istəməz insanlara xarakterik keyfiyyətdir.

Qeyd edək ki, "şəxsi qarşılıqlı münasibətlərin kökü insanların hissələrə ilə bağlıdır. Onlar birinci növbədə emosional amillər zəminində formalasırlar. Bir-birinə verdikləri emosional qiymətlər şəxsi qarşılıqlı münasibətlərin formallaşması prosesində müümüm rol oynayır. Lakin tədrিজən emosional qiymətlər intellektual, mənəvi, estetik qiymətlərlə üzvi surətdə birləşir" (5, 209). Doğrulan da, insanlar arasındaki şəxsi münasibətlər istər-istəməz emosional yanaşma və əqli təhlil süzgəcindən keçirilmə vəhdətdə olmalıdır.

Bütövlükdə götürürləndə münasibətlərin mahiyyətinə diqqət yetirsək, aydınlaşır ki, insanlar yaranan əlaqələrlə təskinlik tapmağa nail olmuşlar. Onlar özərini daha arxalı və güvənləhissə etmişlər.



Hətta qarşılara qoymaları vazifələri yerinə yetirmək istiqamətində başqalarının məsləhətlərinə qulaq vermİŞ və bilavasita onların fəaliyyətinə arxalanmışlar.

Təqdim olunan məqalədə etnoqrafik baxımdan adları çəkilən mövzu aqsaaqqallıq, ağbirçaklıq, dostluq, qonşuluq, qayyumlulq və kirvalık kimi münasibətlərdən ibarətdir. Əslinde, qohumluq münasibətləri də maraq doğuran məsələdir. Amma bu barədə daha sahih araştırma lazımdır. Gəldiyindən adıçəkilən məsələyə toxunmuşdur.

Müqaddəs ocaq sayilan ailələrin qorunması, qarşılıqlı yardım formalarının həyata keçirilməsi, təsərrüfat işlərinin yoluna qoyulması məhz belə münasibətlərin sayəsində mümkündür. Araya qan düşəndə onun yatırılması yolunda aqsaaqqallar və ağbirçəklər öz töhfələrini verirlər. Həyatın bütün sahələrində dostlar, qonşular, qayyumlar əvəzsiz varlıqlar sayılırlar.

Aqsaaqqal və ağbirçəklər el arasında ədalətli rəftarla bütün məsələlərdə xüsusi rol oynayırlar. Belə sanballı insanlar qa-

zandıqları həyat təcrübəsi sayasında həllədici söz sahibi olurlar. Münasibətlərin bərqərar olması cəmiyyətdə tamamilə güvən yerinin varlığına dələlat edir. Kiməsa arxalanmaq münasibətlərin inkişafında səmərəlidir. Neticədə isə insanlar arasında qarşılıqlı anlama, təməs zərurilaşır. İnsanlar bir-birlərdən həli olur, ünsiyyət saxlayırlar. Təkbaşına görə bilmədikləri işlərin öhdəsindən birgə galırlar.

Bütün dövrlərdə münasibətlərə müəyyən bir səddin gözənlənməsi vacib sayilib. Belə ki, haqqında danışın münasibətlərdə istər ünsiyyətdə, istərsə də davranışda hər bir xalqın dünyagörüşüne uyğun şəkildə bir qayda hökm sürür: Nələri demək olar, nələri isə olmaz. Eyni zamanda, nə cür hərəkat etməli, nə cür olmaz. Çünkü bu, qarşı tərəfə hörmət və ya hörmətsizlik kimi dəyərləndirilir.

Etnoqrafik ədəbiyyatda qayyumlulq, dostluq kimi münasibətlər indiyadək bütün təfərrüati ilə tam araşdırılmamışdır. İndiyadək belə münasibətlərin olması onun əhəmiyyətini bir daha təsdiqləyir, bizlərdə sahiblənmə duygusunun güclü olduğunu göstərir. Məlum məsələdir ki, münasibətlər insanlar arasındaki ruh yüksəkliyində təzahür edir. Onlar məhz bu müstəvidə sabırla dolğunlaşmışlar. Dolğunlaşaraq dəyərlər qazanmaq müsbət təzahür sayılmış və insanların mənəvi dünyasını zənginləşdirmək yolunda onlara işiq tutmuşdur.

Münasibətlər yaşamağa, həyatda qalmağa bir təkanverici stimul verir. Əsrlərin sınağından keçib gələn öyündə-nəsihətlə ölçüb-biçmək münasibətlərin üçuruma yuvarlanmamasına xidmət edir. Arzu olunan müvafiq əlaqələr tənhalığa qapılmamaq yolunda dəstəkləyiçi mahiyyətilə insanlar arasında nikbinlik yaradır. Həyatın elə sahəsi mövcud deyil ki, orada münasibətlər olmasın. Münasibətlərin varlığı cəmiyyəti daha darindən başa düşməyə vadar edir. Çünkü münasibətlər müstəvisində sosiallaşma özünü göstərir. Qeyd edək ki, müəlliflər haqlı olaraq təsdiqləyirlər ki, "sosiallaşma - fərdin öz fəaliyyətini mövcud cəmiyyətin istehsal üsuluna, ictməi münasibətlərə adekvat qurmağa imkan verən müəyyən bilikləri, normaları, dəyərləri mənimsəməsi prosesidir. Şəxsiyyətin sosiallaşması insan sosial təcrübəni məniməsində baş verir. Zaman

ötdükça insan ictimai münasibətlər sisteminə, ünsiyyət formalarına, fəaliyyət növlərinə daha geniş şəpkida qoşularaq insanlarla ictimai hayatın müxtəlif sahələrlə əlaqələrini genişləndirir və dərinlaşdırır" (6, 522). Münasibətlər həyatın, məişətin bütün sahələrində təzahür etmişdir.

Təqdim olunan məqalədən məlum olur ki, münasibətlərin qurulması icrası zəruri sayılan hərəkat fəaliyyəti şəklində qararlaşır. Müqabil tərəflər bir-birini təmsil etmək hüququna malikdirlər. Həyatda baş verən hadisələr veriləcək örnəklərdə öz real ifadəsini tapır. Münasibətləri tam və düzgün dəyərləndirmək üçün onların tərixini müəyyənəlaşdırıbmək zəruri dir ki, bu barədə məlumat vermək mümkünlaşdır.

Münasibətlər mənəviyyata müsbət təsir göstərən amil kimi dəyərləndirilməlidir. Belə olduğu təqdirdə saxta xarakter daşıdır və insanları birləşdirən mənəvi bağlara çevirir. Xüsusi qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan cəmiyyətinin həyatında "oçalar evi", "uşaqlar evi" və "kimsəsizlər evi" anlayışları tarixən mövcud deyildi. Bu anlayışlar məşəta sonrakı dövrlərdə daxil olub. Rəsmi hüquqi cəmiyyətlər şəklində onlar XIX əsrin sonları XX əsrin əvvəllerində yaranmağa başlamışdır. Bu barədə maraqlı tədqiqat işinin olması təqdiralıqdır (4).

Beləliklə, yuxarıda qeyd olunanlara əsaslanaraq belə yekunlaşdırıla bilər ki, bu günün prizması ilə tarixə nəzər salanda real əlaqələr, insanlar arasında qarşılıqlı münasibətlərin izi və yeri bütün çalarları ilə gözlərimiz üzündə canlanır və aydın olur ki, hər bir xalq həm coğrafi, həm də ictimai anlamda öz mühitinin yetirməsidir. Məişət tarzının doğurduğu özünməxsusluq və münasibətin xarakterində asılı olaraq əlaqələr sabitlaşmış ənənəyə çevirilir. Nizamlayıcı məzmun daşıyan bu münasibətlər daşıdıği mahiyyət etibarılı iibratamızlık mücəssəməsidir. Bütün xalqlara xas olmaqla münasibətlər müstəvisində cəmiyyət tərəfindən qabul olunma, statusa yiyələnmə mühüm şərt sayılmışdır. Cəmiyyətdə bərabərhüquqluluq, ondan kənarlaşdırılmama əsas şərt kimi mədəni irsimizin qorunmasına xidmət etmişdir. Mədəni irsimiz isə böyük sərvət sayıla bilər.

#### Ədəbiyyat:

1. Siyasi biliklərin əsasları, 1-ci buraxılış. Bakı, Ulu, 1997, 192 s.
2. Quliyev R. Sosiologiya (nəzəriyyə və tədqiqat metodologiyası). Bakı, Siyaset, 1995, 424 s.
3. Quliyev H. Arxetipik əzərilər: mentalitənin simaları. Bakı, Qanun, 2010, 344 s.
4. Cavadov C. Azərbaycanda xeyriyyəçilik hərəkatı. (XIX əsrin sonu və XX əsrlərdə) Bakı, Elm, 1999, 256 s.
5. Bayramov Ə., Əlizadə Ə. Sosial psixologiyanın aktual məsələləri. Bakı, Azərnşə, 1986, 350 s.
6. Qəhrəmanov N., Məmmədov Ə., İsmayılov V. Təbii-əlmi biliyin falsafə əsasları. Bakı, Elm, 2014, 584 s.
7. Gümləev L.N. Geografiya etnosu və tarixişəsi period. Leningrad, Nauka, 1990, 279 c.

#### Резюме

Одна из важнейших проблем – это изучение быта и культуры народа, являющегося носителем традиций. В научных исследованиях, ведущихся в области этнографии, одной из актуальных задач представляется изучение отношений между людьми.

**Ключевые слова:** Азербайджан, народ, отношения, регулирование.

#### Summary

One of the most important problems is the study of the way of life and culture of the people, which is the bearer of traditions. In scientific research conducted in the field of ethnography, one of the urgent problems is the study of relations between people.

**Key words:** Azerbaijan, people, relations, regulation